

Prozaprijs 2020

van de

Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letteren

(periode 2016-2019)

Juryverslag

Elk jaar reikt de KANTL een literaire prijs uit, afwisselend voor proza, podiumteksten, essay en poëzie. Een vijfkoppige jury nomineert elk jaar een werk uit de productie van het afgelopen jaar. Uit de shortlist die zo tot stand komt wordt de laureaat van de prijs geselecteerd.

Voor de periode 2016 – 2019 nomineerde de jury volgende prozaboeken:

- Jeroen Olyslaegers, *Wil*, Amsterdam 2016, De Bezige Bij
- Tommy Wieringa, *De heilige Rita*, Amsterdam 2017, De Bezige Bij
- Ilya Leonard Pfeijffer, *Grand Hotel Europa*, Amsterdam 2018, De Arbeiderspers
- Oek de Jong, *Zwarte schuur*, Amsterdam 2019, Atlas Contact.

Na een grondige gedachtewisseling, die als gevolg van de coronacrisis digitaal diende te verlopen, viel de keuze van de jury op de roman *Wil* van Jeroen Olyslaegers.

Wil speelt in Antwerpen tijdens de Tweede Wereldoorlog en zoomt in op het aandeel van de Antwerpse politie bij de Jodenvervolgung. Hij staat daarbij op de schouders van eminente historici als Herman van Goethem en Lieven Saerens. Maar anders dan een historicus die geschiedenis zou kunnen reconstrueren is Olyslaegers er als romanschrijver in geslaagd die verwarde periode van collaboratie en verzet en de grijze zone tussen waarheid en leugen tot leven te brengen met behulp van de verbeelding.

Met Wilfried Wils heeft hij een ambigue hoofdpersoon gecreëerd. Hij is zowel hulpagent als dichter. Ook zijn positie is dubbelzinnig: is hij net als veel van zijn collega-agenten een ordinaire collaborateur, is hij een verborgen verzetsstrijder of gewoon een handige opportunist, 'een tweezak' zoals Olyslaegers het noemt? De uitdrukking 'onverwerkt verleden' wordt tegenwoordig te pas en te onpas gebruikt, maar met betrekking tot de collaboratie en de bestraffing ervan is ze in Vlaanderen echt wel op haar plaats. Met zijn genuanceerde, goed gedocumenteerde en vooral empathische roman heeft Olyslaegers een bijdrage geleverd tot het collectieve verwerkingsproces.

Met raak getypeerde en genuanceerd uitgewerkte personages, levendige scènes en een meeslepende vertelstijl, is hij erin geslaagd om zonder een moreel oordeel of een ideologische boodschap op te dringen de lezer ervan bewust te maken dat er een Wilfried Wils schuilt in elk van ons en dat er veel meer grijs is dan wit of zwart.

De jury

Hugo Brems (voorzitter), Piet Couttenier, Leen Huet, Kris Humbeeck en Peter Theunynck